

Sygn. akt VIA Ca 1024/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Ewa Stefańska (spr.)

Sędzia SA – Ewa Klimowicz – Przygódzka

Sędzia SA – Ewa Śniegocka

Protokolant – sekr. sąd. Agnieszka Janik

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

o umorzenie postępowania administracyjnego

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 1 czerwca 2012 r.

sygn. akt XVII AmT 154/09

I oddala apelację;

II zasądza od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt VI ACa 1024/12

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 6 marca 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm., zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. nr 171, poz. 1800 ze zm., zwanej dalej „Pt”) umorzył postępowanie w sprawie z wniosku (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianę pkt. I ppkt. 2 sentencji decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 26 kwietnia 2007 r. Nr (...).

W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. organ wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny stało się ono bezprzedmiotowe. Ponieważ przedmiotem postępowania była sprawa zmiany pkt. I ppkt. 2 decyzji MTR 2007, która wygasła z dniem 1 stycznia 2009 r. na mocy tzw. decyzji wygaszającej, w ocenie Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej brak w obrocie prawnym decyzji MTR 2007 powoduje, że postępowanie

w sprawie jej zmiany stało się bezprzedmiotowe i musiało być umorzone. Jednocześnie Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wskazał, że decyzją z dnia 30 września 2008 r. (tzw. decyzją MTR 2008) na (...) S.A. z siedzibą w W. został nałożony obowiązek dostosowania wysokości stawek MTR zgodnie z wskazanym tam harmonogramem, począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł odwołanie, w którym zaskarżył decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej nr (...) z dnia 6 marca 2009 r. w całości i domagał się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez nadanie pkt. I ppkt 2 decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej nr (...) z dnia 26 kwietnia 2007 r. brzmienia zgodnego z jego wnioskiem z dnia 7 listopada 2008 r., a ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji. Decyzji tej powód zarzucił naruszenie:

1) art. 105 § 1 k.p.a. poprzez jego błędne zastosowanie w odniesieniu do postępowania administracyjnego, które nie stało się bezprzedmiotowe w rozumieniu tego przepisu;

2) art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez błędne założenie bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego dotyczącego zmiany decyzji administracyjnej z dnia 26 kwietnia 2007 r., która nie wygasła, a zatem nie było podstaw do stwierdzenia jej wygaśnięcia i w konsekwencji umorzenia postępowania administracyjnego, dotyczącego zmiany tej decyzji.

Pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wnosił o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił zaskarżoną decyzję.

Wyrok Sądu Okręgowego został wydany w oparciu o poniższe ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

(...) S.A. z siedzibą w W. została utworzona w dniu 30 marca 2001 r., zaś wpis w Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 7 maja 2012 r. wskazuje na fakt jej przekształcenia w spółkę z o.o. (...) w W. świadczy usługi telekomunikacyjne.

W dniu 26 kwietnia 2007 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję nr (...) (tzw. decyzja MTR 2007) w sprawie dostosowania stawek z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A. zgodnie z harmonogramem, według którego wysokość stawki MTR począwszy od dnia 1 maja 2008 r. powinna wynosić 0,3387 zł/min, od dnia 1 maja 2009 r. powinna wynosić 0,2775 zł/min, zaś od dnia 1 maja 2010 r. powinna wynosić 0,2162 zł/min. Decyzji tej, na podstawie art. 108 § 1 k.p.a., nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.

Następnie decyzją z dnia 30 września 2008 r. nr (...) (decyzja MTR 2008) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej nałożył na (...) S.A. obowiązek dostosowania wysokości stawki MTR, zgodnie z harmonogramem, według którego wysokość stawki MTR w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. powinna wynosić 0,2162 zł/min, zaś począwszy od dnia 1 lipca 2009 r. powinna wynosić 0,1677 zł/min. Również tej decyzji, na podstawie art. 108 § 1 k.p.a., nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

W dniu 1 października 2008 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji MTR 2007.

Natomiast w dniu 7 listopada 2008 r. (...) S.A. złożył do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniosek o zmianę pkt. I ppkt. 2 sentencji decyzji MTR 2007 w ten sposób, aby obowiązek dostosowania stawki za zakańczanie połączeń w ruchomej publicznej sieci telefonicznej (...) S.A. do poziomu 21,62 gr/min odbywał się zgodnie z harmonogramem, według którego wysokość stawki MTR począwszy od dnia 1 maja 2008 r. powinna wynosić 33,87 gr/min, począwszy od dnia 1 maja 2010 r. powinna wynosić 27,75 gr/min, zaś począwszy od dnia 1 maja 2011 r. powinna wynosić 21,62 gr/min. Ponadto w dniu 4 grudnia 2008 r. (...) S.A. zwrócił się do Prezesa Urzędu Komunikacji

Elektronicznej z wnioskiem o zawieszenie postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia decyzji MTR 2007 do czasu rozstrzygnięcia sprawy o zmianę decyzji MTR 2007.

W dniu 30 grudnia 2008 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję nr (...) (tzw. decyzja wygaszająca), w której stwierdził wygaśnięcie z dniem 1 stycznia 2009 r. decyzji MTR 2007. Pismem z dnia 13 stycznia 2009 r. (...) S.A. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr (...) z dnia 30 grudnia 2008 r., jednakże decyzją z dnia 30 czerwca 2009 r. nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej utrzymał w mocy swoją decyzję z dnia 30 grudnia 2008 r. W wyniku wniesionej przez (...) S.A. skargi na decyzję z dnia 30 czerwca 2009 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 4 lutego 2011 r. uchylił zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 grudnia 2008 r. Od uzasadnienia tego wyroku została wniesiona przez (...) S.A. skarga kasacyjna.

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 marca 2009 r. nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej umorzył postępowanie w sprawie wniosku (...) S.A. z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianę pkt. I ppkt. 2 sentencji decyzji MTR 2007. Po wydaniu przedmiotowej decyzji, powód skorzystał z dwóch rodzajów środków zaskarżenia: wniósł odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz złożył do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W dniu 21 lipca 2009 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydał decyzję nr (...), którą utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

Następnie w dniu 20 sierpnia 2009 r. (...) S.A. złożył skargę na decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 21 lipca 2009 r. nr (...) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, lecz skarga ta została prawomocnie odrzucona z uwagi na brak właściwości sądów administracyjnych. Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie wyraził pogląd, że decyzja MTR 2007 została wydana na podstawie art. 40 ust. 4 Pt i była decyzją nakładającą obowiązek regulacyjny, a w związku z tym decyzja z dnia 6 marca 2009 r., wydana w sprawie zmiany decyzji nakładającej obowiązek regulacyjny, jest jedną z decyzji, o których mowa w art. 206 ust. 2 Pt.

Ponadto już po wydaniu zaskarżonej decyzji, prawomocnym wyrokiem z dnia 30 stycznia 2012 r. (sygn. akt VI ACa 1032/11) Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację od wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 marca 2011 r. uchylającego decyzję MTR 2008 (sygn. akt XVII AmT 119/08), wskutek czego decyzja MTR 2008 została wyeliminowana z obrotu prawnego.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie powoda jest zasadne.

Wydając decyzję o umorzeniu postępowania w przedmiocie wniosku (...) S.A. o zmianę pkt. I ppkt. 2 decyzji MTR 2007, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wskazał na bezprzedmiotowość tego postępowania z uwagi na zaistnienie dwóch okoliczności: po pierwsze - decyzja MTR 2007 wygasła z dniem 1 stycznia 2009 r., co zostało stwierdzone decyzją wygaszającą, zaś po drugie - w dniu 30 września 2008 r. została wydana decyzja MTR 2008, odrębnie regulująca wysokość stawki MTR. Jednakże Sąd Okręgowy wskazał, że już po wydaniu zaskarżonej decyzji, decyzja MTR 2008 została prawomocnie uchylona, zaś od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie uchylającego decyzję wygaszającą została wniesiona skarga kasacyjna. Zgodnie z art. 316 k.p.c., okoliczności te muszą mieć wpływ na ocenę istnienia przesłanek umorzenia postępowania w zakresie wniosku (...) S.A. o zmianę decyzji MTR 2007.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji, w dacie wyrokowania nie było podstaw do umorzenia postępowania, albowiem nie stało się ono bezprzedmiotowe. Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, co powoduje, że nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie sprawy co do istoty. W ocenie Sądu Okręgowego przedmiot sprawy nadal istnieje i jest nim wniosek o zmianę decyzji MTR 2007. Ponadto Sąd pierwszej instancji wskazał, że wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doszło do uchylenia decyzji wygaszającej, jednakże przedmiot sprawy istniałby nawet pomimo braku uchylenia tej decyzji, skoro decyzja MTR 2007 regulowała wysokość stawki począwszy od dnia 1 maja 2008 r. na przyszłość, zaś kolejna decyzja MTR 2008 regulowała wysokość stawki począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r. na przyszłość. Oznacza to, że istniały dwie decyzje nakładające obowiązek dostosowania

stawki w różnych wysokościach za ten sam okres, gdyż począwszy od dnia 1 maja 2009 r. wysokość stawek podlegała dwóm decyzjom.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że zarówno decyzja MTR 2007, jak i decyzja MTR 2008, były oparte na art. 40 ust. 4 w zw. z art. 40 ust. 3 oraz art. 40 ust. 2 Pt. Tymczasem z uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lutego 2011 r. (sygn. akt II GSK 59/10) wynika, że wydanie przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej późniejszej decyzji ustalającej operatorowi opłaty za usługi telekomunikacyjne, nie czyni bezprzedmiotowym wcześniej wydanej decyzji ustalającej opłaty w innej wysokości, a tym samym nie upoważnia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej do stwierdzenia wygaśnięcia tej decyzji na podstawie art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a. Podobne stanowisko zajął również Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lutego 2012 r. (sygn. akt VI ACa 1032/11), dotyczącym decyzji MTR 2008 i MTR 2009. Sąd Apelacyjny uznał za błędne stanowisko organu regulacyjnego, że decyzja MTR 2008 nie istniała w dacie orzekania wskutek jej wygaśnięcia.

Ponadto Sąd Okręgowy uznał za bezprzedmiotowy podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia art. 162 § 1 k.p.a. wskazując, że nie naruszono tego przepisu przy wydawaniu zaskarżonej decyzji z dnia 6 marca 2009 r., lecz przy wydawaniu decyzji wygaszającej, która nie jest przedmiotem kontroli w niniejszym postępowaniu. Natomiast Sąd pierwszej instancji podkreślił, że za istnieniem przedmiotu zaskarżonej decyzji przemawia również okoliczność, iż decyzji MTR 2008 został nadany rygor natychmiastowej wykonalności w sytuacji, gdy równolegle obowiązywała decyzja MTR 2007. Tymczasem wydanie późniejszej decyzji MTR nie skutkuje bezprzedmiotowością wcześniej wydanej decyzji MTR.

Od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów apelację wniósł pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Apelacją z dnia 11 lipca 2012 r. pozwany zaskarżył wyrok w całości, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie odwołania w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Pozwany zarzucił wyrokowi Sądu Okręgowego:

1) naruszenie przepisów postępowania, tj.:

a) art. 233 k.p.c. poprzez wyprowadzenie ze zgromadzonego materiału dowodowego nielogicznych wniosków, a mianowicie, iż: (a) przedmiotem postępowania administracyjnego wszczętego wnioskiem (...) S.A. z dnia 7 listopada 2008 r. było „żądanie zmiany decyzji MTR 2007”, (b) „począwszy od 1 maja 2009 r. regulacja wysokości stawek (...) podlegała dwóm decyzjom”, (c) nastąpiło uchylenie decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 grudnia 2008 r. nr (...) (zwanej decyzją wygaszającą);

b) art. 316 § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że w sprawie z odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 6 marca 2009 r. nr (...) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydając wyrok miał obowiązek wziąć pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, w tym okoliczność, iż po wydaniu decyzji została prawomocnie uchylona decyzja Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 30 września 2008 r. nr (...) (zwana decyzją MTR 2008);

c) art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na zaniechaniu oddalenia odwołania w sytuacji, gdy brak było podstaw do uwzględnienia odwołania powoda oraz istniały podstawy faktyczne i prawne do wydania decyzji;

d) art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c. poprzez jego zastosowanie oraz uchylenie decyzji w sytuacji, gdy brak było podstaw do uwzględnienia odwołania oraz istniały podstawy faktyczne i prawne do wydania decyzji;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 105 § 1 k.p.a. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu, że postępowanie w sprawie wniosku (...) S.A. z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianę pkt. I ppkt. 2 decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji

Elektronicznej z dnia 26 kwietnia 2007 r. nr (...) (zwanej decyzją MTR 2007) nie jest bezprzedmiotowe bowiem „istnieje przedmiot sprawy; jest nim ciągle żądanie zmiany decyzji MTR 2007”;

b) art. 155 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie pomimo tego, że (...) domagał się od Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej zmiany decyzji MTR 2007 w trybie tego przepisu, a Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w decyzji, wskazał, że w trybie art. 155 k.p.a. nie jest prawnie dopuszczalna zmiana decyzji, która nie egzystuje w obrocie prawnym.

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne są prawidłowe i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne. Także rozważania prawne Sądu Okręgowego w większości są trafne.

W przedmiotowej sprawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił decyzję z dnia 6 marca 2009 r., którą Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej umorzył postępowanie w sprawie z wniosku (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianę pkt. I ppkt. 2 sentencji decyzji z dnia 26 kwietnia 2007 r. (tzw. decyzji MTR 2007), z uwagi na jego bezprzedmiotowość. Zdaniem Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzja MTR 2007 wygasła, co potwierdziła tzw. decyzja wygaszająca, zaś skoro nie występowała ona w obrocie prawnym, nie była możliwa zmiana jej treści. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wskazał ponadto, że decyzją MTR 2008 nałożył na powoda obowiązek dostosowania wysokości stawki zgodnie z nowym harmonogramem, obowiązującym od dnia 1 stycznia 2009 r., co spowodowało, że dotychczasowa decyzja MTR 2007 przestała obowiązywać. Natomiast zdaniem powoda (...) sp. z o.o. (dawniej: (...) S.A.) decyzja MTR 2007 nie wygasła, stąd nie było podstaw do umorzenia postępowania wywołanego jego wnioskiem. W jego ocenie tzw. decyzja wygaszająca była wadliwa, natomiast wydanie decyzji MTR 2008 nie spowodowało bezprzedmiotowości postępowania w przedmiocie zmiany decyzji MTR 2007.

W ocenie Sądu Apelacyjnego pozwany nie dostrzega, że wniosek powoda z dnia 7 listopada 2008 r. dotyczył zmiany decyzji MTR 2007 w trybie art. 155 k.p.a. poprzez modyfikację ustalonego w niej harmonogramu dostosowania stawek z tytułu zakańczania połączeń głosowych w publicznej ruchomej sieci telefonicznej (...) S.A., począwszy od dnia 1 maja 2008 r. Tymczasem decyzja MTR 2008 zaczęła obowiązywać dopiero od dnia 1 stycznia 2009 r., przy czym Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że wyrokiem z dnia 30 stycznia 2012 r. (sygn. akt VI ACa 1032/11) Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 marca 2011 r. uchylającego decyzję MTR 2008, wskutek czego decyzja ta została wyeliminowana z obrotu prawnego. Należy zauważyć również fakt, że od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, uchylającego tzw. decyzję wygaszającą, została wniesiona przez powoda skarga kasacyjna, zaś wyrokiem z dnia 4 września 2012 r. (sygn. akt II GSK 1092/11) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Pomijając okoliczność, czy tzw. decyzja wygaszająca była prawidłowa, albowiem ocena ta należy do kognicji sądu administracyjnego, należy stwierdzić, że decyzja MTR 2007 regulowała wysokość stawek począwszy od dnia 1 maja 2008 r., zaś kolejna decyzja MTR 2008 dotyczyła okresu począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r., stąd przynajmniej za okres od dnia 1 maja 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. istniała potrzeba rozpoznania wniosku powoda o zmianę decyzji MTR 2007, co nie pozwala na uznanie bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego wszczętego na skutek wniosku powoda z dnia 7 listopada 2008 r. Dlatego podniesione przez pozwanego w apelacji zarzuty naruszenia art. 105 k.p.a. i art. 155 k.p.a. nie zasługują na uwzględnienie.

Przy tym, okoliczność iż pozwany słusznie podniósł w apelacji, że przedmiotem postępowania administracyjnego jest sprawa wynikająca z treści żądania strony, a nie samo żądanie, nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, nie zwalnia bowiem Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z obowiązku wydania

orzeczenia co do istoty sprawy, czemu stało na przeszkodzie umorzenie postępowania administracyjnego. Co więcej, uchybienie Sądu pierwszej instancji w zdefiniowaniu przedmiotu sprawy administracyjnej nie uzasadniało postawienia w apelacji zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c., który dotyczy wadliwości ustalenia stanu faktycznego.

Ponadto wiadome jest, że decyzja MTR 2008 została prawomocnie wyeliminowana z obrotu prawnego. W ocenie Sądu Apelacyjnego, nie zasługuje na uwzględnienie sformułowany przez pozwanego w apelacji zarzut naruszenia art. 316 § 1 k.p.c. Sąd pierwszej instancji był obowiązany uwzględnić ten fakt w ustalonym stanie faktycznym, albowiem rolą sądu powszechnego nie jest dokonywanie kontroli legalności decyzji administracyjnych, lecz merytoryczne orzekanie w przedmiocie spraw poddanych ich kognicji, stąd zakres badania sprawy przez sąd powszechny wynika z przedmiotu toczącego się przed nim postępowania. W doktrynie i orzecznictwie nie doszło do wykształcenia się jednolitego poglądu, czy przedmiotem postępowania z odwołania od decyzji regulatora jest zgodność tej decyzji z prawem (lub w szerszym ujęciu celowość i zasadność tej decyzji), czy też przedmiotem postępowania jest sprawa rozstrzygnięta tą decyzją. Sąd Apelacyjny uważa za prawidłową drugą koncepcję, według której Sąd pierwszej instancji rozstrzyga sprawę cywilną, a nie ocenia legalność zaskarżonej decyzji (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2008 r., sygn. III SK 39/07, publ. ZNSA z 2008 r. nr 5, poz. 118). W tej zaś sytuacji musi uwzględnić fakt, że doszło do uchylecia decyzji MTR 2008.

Na marginesie należy ponadto wskazać, że wydana przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzja MTR 2008 nigdy nie stała się ostateczna. Zgodnie bowiem z art. 16 k.p.a. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 11 kwietnia 2011 r.) za ostateczne można uznać tylko te decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji. Jednakże, zgodnie z art. 206 ust. 2 Pt, od wymienionych w tym przepisie decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Są to decyzje nieostateczne, które zgodnie z art. 206 ust. 2a Pt (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania decyzji MTR 2008) podlegały natychmiastowemu wykonaniu. Dlatego w art. 479⁽⁶⁴⁾ § 2 k.p.c. ustawodawca przewidział jedynie, że w razie uwzględnienia odwołania, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy. Nie została natomiast możliwość stwierdzenia nieważności takiej decyzji, która jest decyzją nieostateczną i podlega jedynie natychmiastowemu wykonaniu na podstawie przepisu szczególnego ustawy. Z wyżej wskazanych przyczyn, za niezasadny należy uznać sformułowany przez pozwanego w apelacji zarzut naruszenia art. 479⁽⁶⁴⁾ § 1 i 2 k.p.c., skoro wyrok Sądu pierwszej instancji odpowiada prawu.

Podstawą orzeczenia Sądu Apelacyjnego był art. 385 k.p.c. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.